

GƯƠNG CHÚA GIÊSU
Quyển 2
Tiến tới đời sống nội tâm

Mục Lục

Chương 1

NƯỚC TRỜI.....3

Chương 2

TÙNG PHỤC CHO KHIÊM.....6

Chương 3

NGƯỜI AN BÌNH THỰC7

Chương 4

TÂM HỒN TRONG TRẮNG

CHÍ LỰ ĐƠN THÀNH.....9

Chương 5

TỰ GIÁC..... 11

Chương 6

CÁI VUI CỦA MỘT LƯƠNG TÂM TỐT 13

Chương 7

MẾN CHÚA TRÊN HẾT..... 15

Chương 8

TRI KỶ VỚI CHÚA GIÊSU 17

Chương 9

ĐỌA ĐÀY 20

Chương 10

BIẾT ƠN CHÚA 23

Chương 11

ÍT NGƯỜI MẾN THÁNH GIÁ 25

Chương 12

ĐƯỜNG THÁNH GIÁ..... 27

Chương 1 NƯỚC TRỜI

Dọn lòng chờ Chúa

Lời Chúa: “Nước Thiên Chúa ở trong lòng chúng con”.¹

Bạn hãy trở lại cùng Chúa cho thành tâm”,² cứ bỏ phăng cái trần tục khốn nạn đi, tất hồn Bạn sẽ được bình an.

Hãy tập khinh ngoại vật, hãy chăm chú đến nội tâm, rồi Bạn sẽ thấy nước Thiên Chúa đến trong Bạn. “Vì nước Thiên Chúa là an bình và vui sướng trong Chúa Thánh Thần”.³ Thứ an bình và vui sướng đó, người ác không bao giờ được.

Chúa Kitô sẽ đến trong Bạn và làm cho Bạn tràn đầy an ủi, nếu Bạn biết dọn cho Chúa một nơi xứng đáng trong Bạn.

Tất cả vinh dự, tất cả vẻ đẹp Người, đều ở tại trong lòng Bạn và chính trong đó mà Ngài được vui thỏa.

Ngài năng viếng thăm người nội tâm, thân mật truyện vãn với họ, yên ủi họ, cho đầy bình an và xử với họ bằng một tình thân ái lạ kỳ.

Linh hồn trung tín! Hãy mau mắn dọn lòng cho Hiền Phụ, để Ngài đến và ở trong người.

Vì đây, Ngài nói: “Ai mến Ta, người ấy giữ lời Ta, Ta sẽ đến với họ và ở trong họ”.⁴

Từ khước tạo vật

Bạn hãy dành riêng lòng Bạn cho Chúa Giêsu và đừng bao giờ cho vật nào bén mảng tới.

Được Chúa Giêsu, Bạn sẽ nên phú quý, và có một mình Chúa đã đủ lắm rồi.

Ngài sẽ canh giữ, sẽ săn sóc Bạn rất mực chu đáo, đến nỗi Bạn không thèm mong đợi gì ở người đời.

¹ Lc XVIII, 21

² Jco II, 12

³ Rm XIV, 17

⁴ Gioan XIV, 23

Người đời thay đổi như trở bàn tay, nay còn mai mất. Nhưng Chúa Kitô sẽ tồn tại, sẽ trung tín hộ giúp Bạn cho đến cùng.

Đừng quá tin tưởng ở người đời mỏng giòn và chóng chết, dầu là người được việc và thân Bạn mấy. Cũng không nên buồn khi gặp người phản kháng và mâu thuẫn Bạn.

Người hôm nay ủng hộ, biết đâu mai lại đả đảo Bạn; trái lại người hôm nay ghét Bạn, rất có thể mai ngày lại quay thân Bạn: người đời xoay như chong chóng.

Hãy đặt trót tin tưởng vào Chúa, hãy kính sợ, yêu mến một mình Chúa.

Ngài sẽ bang trợ, sẽ trở mọi cái nên ích lợi cho Bạn.

“Bạn không có gia cư nào vững chắc trên đời”.⁵ Dầu ở đâu, Bạn cũng chỉ là một người ngụ cư, một lữ khách, và Bạn chỉ được bình an khi nào kết hợp mật thiết với Chúa Kitô.

Trong thương tích Chúa

Bạn tìm cái gì chung quanh Bạn? Đây có phải là nơi an nghỉ đâu.

Gia cư Bạn ở trên trời kia và Bạn phải nhìn thế vật như khách qua đường.

Tất cả sẽ qua đi và Bạn cũng qua đi như mọi cái.

Hãy đề phòng đừng dan díu với đời, không vậy, Bạn sẽ nô lệ nó và tự tiêu diệt.

Hãy luôn luôn tưởng niệm tới Đấng Tối Cao và dâng lời khấn nguyện lên Chúa Kitô.

Không suy được những cái trên trời, Bạn hãy găm cuộc tử nạn Chúa và ở lại trong thương tích Chúa.

Nếu biết sốt sắng chạy vào các dấu đinh và thương tích Chúa, Bạn sẽ được thêm nghị lực để chịu đau khổ, sẽ bớt khó chịu khi bị người đời coi khinh và dễ dàng chịu đựng những vu khống.

Sinh thời, Chúa Kitô cũng đã phải người đời khinh chê và trong lúc tê tái nhất còn bị cả người thân yêu ruồng bỏ, mặc cho đau khổ giằn vặt.

Chính Chúa Kitô đã muốn chịu đau khổ, sỉ nhục, mà Bạn, Bạn dám phàn nàn cái gì?

⁵ Hebr XIII, 14

Chính Chúa Kitô còn có người thù ghét nói hành, mà Bạn muốn được mọi người yêu quý và làm ơn cho sao?

Nếu Bạn không chịu được đôi chút trái ý, đức nhẫn nhục của Bạn có gì mà đáng thương?

Thân nghĩa với Chúa Kitô thế nào được, khi Bạn không thể chịu đựng được tí gì?

Muốn đồng trị với Chúa Kitô, Bạn hãy chịu đau khổ với Chúa và cho Chúa Kitô.

Mến Chúa, phải tự khinh

Một khi vào sâu được thâm tâm Chúa Giêsu, một khi nếm được đôi chút tình yêu nồng nhiệt của Chúa, Bạn sẽ không để ý gì đến vừa ý hay trái ý. Hơn nữa, Bạn còn mừng khi được chịu sỉ nhục, vì lòng mến Chúa Giêsu có thể làm cho người ta tự khinh mình.

Người mến Chúa Giêsu và yêu chân lý, người nội tâm thật và thoát ly mọi cảm tình lãng lố, sẽ có thể qui hướng về Chúa dễ dàng, nâng cao tinh thần vượt trên bản ngã và nhận hưởng tôn nhan Chúa.

Người thông thái thật, là người biết nhận xét sự vật theo bản thể của nó, chứ không theo lời nói và thái độ người đời đối với nó, và khoa học của họ do Chúa hơn là do người đời.

Người biết hành động theo tinh thần nội hướng và ít quan tâm đến ngoại vật không cần chọn hoàn cảnh, không cần đợi thời cơ mới làm việc đạo đức.

Họ hồi tâm mau chóng, vì có bao giờ họ phóng toàn tâm lực ra ngoài đâu.

Họ không bị công việc bên ngoài ngăn trở, cũng không bị hoàn cảnh nhất thời chi phối; trái lại, họ rất biết tùy cơ ứng biến.

Ai đã chinh đốn, đã ổn định được nội tâm, không thềm đếm xỉa đến cái hay, cái dở nơi người khác.

Ai càng qui hướng tạo vật về mình, càng bị ngăn trở và sao lãng.

Nếu Bạn thẳng thắn và trắng sạch hẳn, Bạn sẽ thấy mọi cái trở nên hữu ích và giúp Bạn tiến bộ.

Sở dĩ nhiều cái làm Bạn chạnh lòng và xao xuyến, là vì Bạn chưa hoàn toàn tự thác, chưa thoát ly hẳn tạo vật.

Không gì làm dơ lòng, bận trí bằng tình yêu tạo vật không chính đáng.

Hãy đoạn tuyệt những an ủi bên ngoài rồi Bạn sẽ gẫm được những cái trên trời và ném thử được khoái lạc của tâm hồn.

SUY NIỆM

Hạnh phúc thật, và nhân đức thật, hệ tại biết hồi tâm nhớ Chúa và hướng lòng lên cùng Chúa.

Một lý trí sáng suốt, một tâm hồn trung tín: đó là đặc điểm của người nội tâm. Lòng trí họ hằng ở bên Chúa, cầu xin và than thở với Chúa.

Chính cái sống đó làm cho họ như thấy thiên đàng dưới đất, như chiếm được tâm hồn Chúa và, hưởng hạnh phúc ngay ở đời này.

Lạy Chúa Giêsu chí ái! Xin Chúa hãy đến và chiếm lấy lòng con. Xin cho con sống như Chúa, tưởng nghĩ như Chúa, ao ước như Chúa và mang cái thánh thiện của Chúa trong con, cho đến ngày được vinh hiển.

Chương 2

TÙNG PHỤC CHO KHIÊM

Dưới cánh tay Chúa

Đừng bận tâm xét ai ủng hộ, ai đả đảo mình, miễn sao có Chúa ở với trong mọi hành động là đủ rồi.

Cứ giữ lương tâm cho thẳng thắn, tất Chúa sẽ phù trợ cho.

Chúa đã phù trợ ai, thì dù người xảo quyệt mấy cũng không hại nổi. Nếu biết nín lặng và nhẫn nhục, nhất định Bạn sẽ thấy Chúa giúp Bạn.

Chúa hiểu thời cơ và cách thế cứu Bạn, vì thế hãy cứ để mặc Ngài.

Giúp Bạn cũng như cứu Bạn, khỏi xấu hổ đó là quyền Chúa.

Người khác biết và khiển trách những khuyết điểm của ta, lại hay giúp được ta giữ vững đức khiêm nhường thực.

Lợi ích của sự khiêm tốn

Biết lỗi mà tự khiêm tốn, sẽ dễ làm vừa ý người khác và làm nguôi cơn giận họ, mà không phải tốn kém gì.

Chúa bang trợ người khiêm, cứu nguy, âu yếm và an ủi họ. Người hạ cố tới lòng họ và ban cho họ những ơn đặc biệt. Hạ họ xuống rồi Chúa lại nâng họ lên tới đỉnh vinh dự.

Chúa bày tỏ cho người khiêm những bí ẩn của Ngài, Ngài mời gọi và âu yếm kéo họ lại gần Chúa.

Người khiêm – dẫu phải nhục nhã – cũng vẫn bình an, vì họ không tin tưởng ở người đời mà chỉ tin tưởng ở Chúa.

Nếu như Bạn không tưởng mình rớt hết nhân loại, Bạn đừng tự hào đã tiến bộ trong đường nhân đức.

SUY NIỆM

Được đời ca tụng và ưu đãi mà nói mình không đáng, cái đó chẳng có gì. Nhưng khi bị đời khinh chê, bạc đãi, mà chịu được vui lòng, cái đó mới thực giá trị.

Thành thực nhận như bôi tay Chúa, tất cả những điều xấu người ta nói về mình hay làm cho mình, như thể mình đáng, mà còn chúc tụng và cảm ơn Chúa, vì những cái đó: thể mới thực là nhân đức.

Lạy Chúa, con biết mình con rất dễ và mau phản uất trước những lời phản đối... Con cũng biết cái tự nhiên con không chịu nổi, với ơn Chúa, con lại chịu được cách dễ dàng. Vậy xin Chúa ban ơn trợ giúp, để con chịu cho vui lòng tất cả tiếng cười chê, lời oán trách, để đền tội và đáng Chúa tha thứ cho trong ngày công phán.

Chương 3

NGƯỜI AN BÌNH THỰC

Tự ổn định

Hãy bắt đầu thiết lập bình an trong mình, rồi Bạn sẽ làm cho người khác an bình.

Người chuộng hòa bình, lại hữu ích hơn người thông giỏi.

Người đam mê biến thiện thành ác và dễ tin điều ác.

Người công chính và an bình trở mọi cái thành thiện.

Người bình an thực, không nghi ngờ người khác. Người hay phần ý và đa nghi, hơn tí là ngờ vực.

Họ không được yên, cũng không để người khác ở yên.

Cái cần nín lại đem nói ra, cái nên làm thường lại bỏ.

Chỉ chú trọng đến việc người, còn trách nhiệm mình lại chệnh mảng.

Phải khắt khe với mình đã, rồi hãy khắt khe với người; thế mới hợp lý.

Chiến sĩ hòa bình

Bạn tô điểm và bào chữa làm lỗi của Bạn khéo lắm, nhưng Bạn lại không muốn nghe người khác tự bào chữa.

Đúng lý hơn, Bạn phải thú nhận lỗi Bạn và bào chữa cho người khác.

Hãy nhin người, nếu muốn người nhin mình.

Bạn thử xem, Bạn còn xa bác ái và khiêm nhượng chừng nào! Vì người bác ái và khiêm nhượng thực, có biết giận gắt ai đâu, họa may có thì lại giận gắt chính mình.

Sống với những người từ tâm và thù mị, thế có gì là đáng công. Tự nhiên ai cũng thích thế. Ai lại không thích sống yên hàn, không cảm tình với người hợp ý mình hơn?

Nhưng sống bình an được với những người quạu cọ, trác nét, phóng túng, với những người phản đối mình; cái đó cần có ân sủng vĩ đại, nhân đức anh hùng và đáng phục.

Muốn hòa bình phải nhẫn nhục

Nhiều người biết tự ôn và cũng sống an bình được với người khác.

Cũng có người không biết tự ôn và chỉ quấy rầy người khác; chẳng ai chịu được họ, mà họ cũng không chịu được chính mình họ.

Có người giữ được bình an và họ cố gắng đưa người khác về với an bình.

Trót nghệ thuật bình an ở đời này, hệ tại biết nhẫn nhục chịu đựng, hơn cả sống mà không phải trái ý.

Càng biết chịu đựng, càng được bình an.

Người như thế sẽ thắng được mình, làm chủ vũ trụ, nên Bạn thiết Chúa Kitô và được thiên đàng làm gia nghiệp.

SUY NIỆM

Lời tác giả: “Bình an thực, hệ tại khiêm nhường chịu đựng những trái ý, hơn là không gặp trái ý”.

Vậy ta phải đi tìm bình an trong nghịch ý, tìm lặng tĩnh trong giông tố, nghĩa là chịu cho nhẫn nhục – dầu bị khùng bố cũng không lay – tất cả những cái người ta làm cho ta hoặc nói xấu ta.

Người khiêm tốn thật, chỉ nhận lỗi mình, chữa lỗi người, chỉ khó chịu và bấn gắt với chính mình.

Lời tiên tri David: “Hãy đi tìm và theo đuổi cho kỳ được bình an”.

Lạy Chúa, trên thánh giá Chúa đã chuộc lại bình an và làm hòa con lại với Đức Chúa Cha, xin Chúa ban cho con ơn bình an con mong đợi.

Đã lâu con đi tìm sống bình an với Chúa với người và với chính mình con. Nhưng tính bông bột, thất trung... đã khuấy đục tâm hồn và không cho con nắm được bình an. Lạy Chúa, Chúa đã truyền bão phải yên, gió phải lặng... Xin Chúa hãy tìm hãm những xao xuyến của lòng con và làm cho nó biết luôn luôn tùng phục Chúa.

Chương 4

TÂM HỒN TRONG TRẮNG

CHÍ LỰ ĐƠN THÀNH

Đôi cánh nhiệm

Con người nhờ hai cánh để cất bông mình lên trên thế sự: đức đơn sơ và trong sạch.

Đơn sơ trong chí lự và trong sạch trong tâm tình.

Đơn sơ để đến cùng Chúa, trong sạch để được và hưởng Chúa.

Nếu tâm hồn thoát ly được mọi tình yêu lãng lố, thì làm gì Bạn cũng sẽ không thấy nặng nhọc.

Nếu Bạn quyết tâm và chỉ tìm đẹp ý Chúa và ích cho đồng loại, lòng trí Bạn sẽ được thông dong thực.

Nếu tâm hồn Bạn thẳng thắn, tất cả tạo vật sẽ nên tấm gương cho Bạn soi để chỉnh đốn cuộc đời, và nên sách dạy Bạn một học thuyết thánh thiện.

Chả tạo vật nào dẫu nhỏ bé và tầm thường mấy, mà không biểu dương lòng tốt của Chúa.

Lợi ích của trong sạch

Nếu có tâm hồn ngay chính và trong sạch Bạn sẽ nhìn tỏ và thấu đáo được tất cả sự vật.

Tâm hồn trong trắng thâm nhập cả thiên đàng và hỏa ngục.

Người ta nhận xét sự vật bên ngoài tùy theo tình trạng tâm hồn mình.

Đời có gì vui, cái vui đó là kỷ phần của tâm hồn trong sạch.

Nhưng nếu gặp sầu tủi đau đớn, thì đó là sản phẩm của lương tâm bất chính.

Như sắt vào lửa sẽ rụng hết gỉ ghét và nên trong sáng, người thành tâm trở lại cùng Chúa cũng giữ sạch mọi nhược tệ và nên người mới.

Khi người ta bắt đầu phóng túng, lúc đó dẫu một việc nhẹ cũng ngại ngùng, và chỉ ham tìm an ủi bên ngoài.

Trái lại, khi người ta bắt đầu tự thẳng và can đảm bước vào đường Chúa, người ta sẽ thấy cái trước kia là đá, bây giờ trở nhẹ như bông.

SUY NIỆM

Chúa phán: “Phúc người có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ thấy Chúa”. Họ sẽ thấy Chúa bằng đức tin linh động. Đức tin ấy – như Thánh Kinh thuật về Moisen – làm cho thấy cái vô hình như nhìn trước mắt và đời sau sẽ thấy trong ánh sáng vinh hiển.

Nhưng để có tâm hồn trong sạch, cần phải giữ bỏ tất cả những cái gì có thể làm hoen gỉ tâm hồn: một tội cố tình thất trung, một cái nhìn không chính đáng, một lần dạn dối với giác quan... đủ làm hoen nhọ tâm hồn.

Vậy, “hãy thiết lập trong con một tâm hồn tinh tấn, và hãy vẫn hồi trong thâm tâm con một ý lự thẳng thắn... chỉ tìm đẹp ý Chúa luôn”.

Lạy Chúa! Xin ban cho con một ý chí đơn thành và một tâm hồn trong sạch để con đáng được Chúa yêu. Vì trong Phúc Âm Chúa đã dạy con trở nên khiêm tốn, đơn thành và nhỏ bé như con trẻ, mà cái tuổi thơ ấu thiêng liêng và lành thánh này nó đòi phải có tinh thần ngay thẳng và xả kỷ.

Vậy xin Chúa giúp con tránh mọi tội, hay ít ra tránh mọi thói quen phạm tội để khỏi làm hoen ố tâm hồn con.

Chương 5

TỰ GIÁC

Đừng quá tự tín

Ta đừng quá tự tín, vì thường ta thiếu ơn Chúa soi sáng và kém hiểu biết lắm.

Ta ít sáng suốt lắm và cái chút ít đó, chỉ khinh thường một tí là mất hết. Thường khi ta cũng không nhận thấy được rằng linh hồn ta mù tối chừng nào.

Ta làm quá vụng, rồi ta lại bào chữa một cách vụng hơn.

Có lúc tình dục chấn động ta, mà ta lại tưởng là lòng sốt sắng.

Ta xét nét những lầm lỗi nhỏ nơi người khác, còn những lỗi tày tình của ta, ta cứ màn ngơ.

Ta mau khó chịu và so đo những cái ta phải chịu vì người khác, còn những cái người khác phải chịu vì ta, ta không quan tâm gì.

Ai biết công minh và thẳng thắn tự đoán xét mình, sẽ thấy rõ mình không được xét đoán người khác.

Tự quan sát

Người nội tâm thận trọng việc lo cho mình hơn mọi thứ lo khác.

Người biết chuyên chú tự phòng ngừa, sẽ không bao giờ dám tự tiện nói về người khác.

Chả trông Bạn nên người nội tâm và sốt sắng thật, nếu Bạn không biết nín lặng việc người để chịu thị sát việc mình.

Hãy cứ lưu tâm về Chúa và về mình, như thế những cái nhìn thấy trước mắt sẽ không chấn động nổi Bạn.

Pha mình vào mọi thứ việc mà quên lãng chính mình, làm thế hỏi được ích gì?

Muốn được an bình và kết chặt với Chúa, phải bỏ tất cả để chỉ lo cho bản thân mình.

Một mình Chúa đủ

Bạn sẽ tiến bộ nhiều nếu Bạn giữ sạch được mọi mưu toan thế tục. Trái lại Bạn sẽ thoái bộ nhiều, nếu Bạn còn tiếc rẻ sự vật trên đời.

Đừng lấy gì làm cao cả, to tát, dịu ngọt, đáng yêu, ngoài một mình Chúa và những cái thuộc về Chúa.

Bạn hãy coi như không, tất cả những yên ủi mà tạo vật để tặng.

Một linh hồn mến Chúa coi khinh tất cả những cái gì ngoài Chúa.

Một mình Chúa trường cửu, bao la, gồm tóm tất cả, Chúa là ủi an của linh hồn và sướng vui của trái tim.

SUY NIỆM

Tưởng nghĩ về mình hay về ngoại vật làm cho ta mất thời giờ, mất ân sung và công phúc.

Nếu thay vì nghĩ đến mình và tạo vật, ta biết nghĩ về Chúa, thiết tưởng đời ta đã lập được bao huân nghiệp.

Nhìn Chúa trong ta và nhìn ta trong Chúa, sống dưới con mắt Chúa bằng hồi tâm, sống dưới tay Chúa bằng nhẫn nhục, khiêm tốn vì tự thú, đó là những cái ta phải làm để sống cái sống của một giáo hữu chân thành.

Lạy Chúa! Con thú thật, từ trước tới nay con đã nghĩ đến con nhiều hơn nghĩ đến Chúa, con đã sống cho tạo vật nhiều hơn sống cho Chúa, và vì thế con đã đáng Chúa ghét bỏ nhiều lần. Nhưng, lạy Chúa! Con thành thực thống hối; xin Chúa thứ tha và ban ơn giúp con biết sống đẹp lòng Chúa hơn.

Chương 6

CÁI VUI CỦA MỘT LƯƠNG TÂM TỐT

Cái vui thật

“Vinh dự của một người tốt là được lương tâm làm chứng tốt cho”.⁶

Nếu có một lương tâm tốt, Bạn sẽ được vui thỏa luôn.

Lương tâm tốt chịu đựng được mọi cái, và cảm thấy vui sướng cả giữa những nghịch ý.

Lương tâm xấu bao giờ cũng sợ sệt và áy náy.

Bạn sẽ được bình an, vui sướng, nếu thâm tâm Bạn không trách Bạn điều gì. Bạn chỉ có thể vui khi nào Bạn làm được điều thiện.

Người ác không bao giờ được vui thật và tâm hồn họ không bao giờ bình an. Vì “không bao giờ có thứ bình an cho người ác”.⁷

Thấy họ nói: “Ta đang bình an, cái ác không làm gì được ta. Ai là người dám hại ta!” Bạn đừng tin. Vì cơn đại nộ của Chúa sẽ nổi dậy bất ưng, và công việc chúng sẽ bị thủ tiêu, tư tưởng chúng sẽ bị tan rã.

Vinh dự của người lành

“Người mến Chúa, tự hào được trong đau khổ tự hào như thế không có gì là khó, vì đó là tự hào trong Thánh giá Chúa”.⁸

Cái vinh dự mà người đời tặng nhau, thứ vinh dự đó mau qua. Bao giờ nó cũng có một cái buồn theo sau.

Vinh dự của người lành không phải ở miệng người đời, nhưng ở trong chính lương tâm họ.

Vui của người lành do Chúa mà phát sinh và ở trong Chúa. Vui của họ là vui trong chân lý.

Người ái một vinh dự thật, vinh dự vĩnh cửu, chẳng thêm gì thứ vinh dự của thế tục.

⁶ Cor V, 12

⁷ Is XVII, 21

⁸ Rom V, 3; Gal VI, 4

Người thèm khát vinh dự thế tục, hay không thành thật khinh nó, chúng tỏ họ không thiết gì vinh dự trường cửu.

Ai bắt chấp lời khen cũng như tiếng chê, người đó hưởng một thứ yên tĩnh đặc biệt trong tâm hồn.

Bình an thực

Người có lương tâm trong sạch, sẽ dễ được bình an thư thái luôn.

Lời khen của người đời không làm được cho Bạn thánh thiện thêm. Tiếng chê của họ cũng không giảm được giá trị của Bạn.

Bạn vẫn là Bạn. Cái người đời nói về Bạn, không làm được cho Bạn lớn thêm trước mặt Chúa.

Nếu Bạn nhận xét nội tâm, Bạn sẽ thấy lời người ta nói về Bạn chẳng đáng quan tâm gì.

“Người đời chỉ nhìn thấy cái bên ngoài nhưng Chúa thấu suốt tận đáy lòng”.⁹

Người đời chỉ thấy việc làm bên ngoài nhưng Chúa nhìn tỏ ý bên trong. Lúc nào cũng làm hấn hoi và coi mình thấp bé: đó là tiêu chuẩn một linh hồn khiêm tốn.

Không thèm an ủi của một tạo vật nào: đó là chứng chỉ một tâm hồn trong sạch và tín nhiệm vào Chúa.

Người không tìm bên ngoài những lý lẽ để tự minh chứng, chắc chắn đó là người đã tận hiến cho Chúa.

Vì như Thánh Phaolô tuyên ngôn: “Không phải người tự minh chứng cho mình, nhưng chỉ ai được Chúa minh chứng cho mới là người đáng khen thực”.

Bên trong kết chặt với Chúa, bên ngoài không vương vấn tình ngang nghĩa dục: đó là tâm trạng một người nội tâm.¹⁰

SUY NIỆM

Một lương tâm tốt là một lương tâm không thiết gì của thế tục, một chỉ sống bên trong với Chúa là nguồn mạch mọi khoái lạc và bình an.

⁹ Reg XVI, 7

¹⁰ Cor X, 18

Dầu trước mọi gian lao thử thách, người có lương tâm tốt vẫn vui mừng, mà còn vinh dự trong Thánh giá Chúa Giêsu là nguồn an ủi vô tận.

Vì được Chúa chứng minh và an ủi, họ không hề nao núng trước lời dị nghị, trái lại lúc nào họ cũng bình thản luôn.

Lạy Chúa! Chúa biết con bị vây bọc bởi bao nhiêu cám dỗ, đau khổ.. một đàng tại tính tự nhiên con chiều về điều ác và ngại làm điều thiện, đàng khác tại sức tấn công của quân thù. Con chẳng thể nào được từng ấy địch thù mạnh dạn và hăng hái để tác hại con, nếu không được Chúa tích cực giúp đỡ! Con kêu tên Chúa! Xin Chúa đừng để con bị tiêu diệt.

Chương 7

MẾN CHÚA TRÊN HẾT

Tình yêu duy nhất

Hạnh phúc ai hiểu thấu được: mến Chúa Giêsu và tự khinh vì Chúa Giêsu là gì?

Phải xa lìa tất cả bạn hữu khác để yêu người Bạn này, vì Chúa Giêsu môn một mình Ngài được yêu hơn tất cả.

Tình yêu tạo vật hay lật lọng và không bền. Tình yêu Chúa Giêsu trung tín và trường cửu.

Ai cố kết với tạo vật, sẽ ngã theo với tạo vật; ai cố kết với Chúa Giêsu, sẽ đứng vững muôn đời.

Hãy yêu mến và kết nghĩa keo sơn với người Bạn này. Vì dầu mọi người bỏ Bạn, Ngài vẫn không bỏ, và trong giờ sau hết Ngài sẽ giúp Bạn khi mọi người khác đã vắng bóng.

Dầu muốn dầu chẳng, một ngày kia Bạn sẽ phải xa lìa tất cả.

Hãy gần gũi Chúa Giêsu luôn, khi sống cũng như lúc chết, và hãy tin tưởng ở dạ tín trung của Chúa, một mình Ngài sẽ giúp Bạn khi mọi người khác đã vắng bóng.

Tình yêu tuyệt đối

Người yêu của Bạn có điều này đặc biệt: Ngài không chịu được một đối thủ nào. Ngài muốn giữ độc quyền lòng Bạn và ở đó như một ông vua trên ngai vàng.

Nếu Bạn biết loại trừ khỏi lòng Bạn mọi tình yêu tạo vật, Chúa Giêsu sẽ sung sướng ở lại trong Bạn.

Những cái mà Bạn sở cậy ở người đời hơn ở Chúa Giêsu, hầu hết những cái đó phải kể là đã lỡ.

Bạn đừng tin tưởng, cũng đừng sở cậy vào một cây sậy phát phơ chiều gió. Vì “tất cả xác chất chỉ là cỏ khô và tất cả vinh dự của xác chất cũng sẽ rụng xuống không khác gì hoa cỏ.”¹¹

Bạn sẽ nhầm khôn nạn, nếu Bạn chỉ đoán xét người đời theo bộ dạng bên ngoài.

Và nếu Bạn đi tìm an ủi và lợi ích nơi người đời, thường Bạn sẽ chỉ gặp tai hại.

Nếu Bạn đi tìm Chúa khắp nơi, thế nào Bạn cũng sẽ gặp Chúa.

Nếu Bạn đi tìm mình Bạn, quả Bạn cũng sẽ gặp, nhưng mà gặp để chuốc thêm lụy.

Ai không tìm Chúa Giêsu, sẽ tự tác hại cho mình hơn là tất cả địch thù, tất cả vụ trụ hợp lại.

SUY NIỆM

Chúa Giêsu là một người bạn hay ghen: Ngài muốn được yêu hơn hết và không chịu cho người nào, vật nào chia sẻ tình yêu.

Phải, một mình Chúa đáng ta yêu hơn hết, vì Chúa đã yêu ta vô cùng.

Giả như ta có mến Chúa đến chết đi được đó cũng chỉ mới là trả nợ đức công bình và bác ái của Chúa một phần nhỏ.

Nhưng rất đáng tiếc! chẳng những ta đã không yêu Chúa được như Chúa đáng mà quả tim ta đã bị chia năm sẻ mười!

Thánh Bernard nói: “Cái mức độ ta phải mến Chúa Giêsu, là mức không độ mực”.

Lạy Chúa Giêsu chí ái: Chúa đã chết vì yêu con. Đó là tang chứng cuối cùng để biểu dương lòng Chúa đối với con. Nhưng đó cũng là tiếng kêu đòi con phải yêu mến Chúa cho xứng đáng. Nhưng, lạy Chúa! Dầu con có chết đi một nghìn lần cũng không đáp nổi lòng thương vô cùng của Chúa... xin Chúa ban cho con yêu mến Chúa hết lòng con, hết sức con, hết linh hồn con, hết trí khôn con...

¹¹ Is XI, 6

Chương 8

TRI KỶ VỚI CHÚA GIÊSU

Yêu không ngại khó

Được Chúa ở với, cái gì cũng tốt và không còn gì khó. Nhưng vắng Chúa cái gì cũng nặng nhọc.

Nếu Chúa không nói với lòng ta, không còn lời yên ủi nào có giá trị.

Nhưng Chúa chỉ nói một lời ta sẽ được khoan khoái, dễ chịu.

Maria Madalena đang khóc bỗng đứng thẳng người lên khi nghe chị Martha bảo: “Chúa đến và đang gọi em”.¹²

Sung sướng thay cái lúc ta đang khóc mà được Chúa gọi để đổi sầu làm vui tinh thần.

Không có Chúa, Bạn sẽ khô khan và cứng cõi đến đâu!

Phù ảo và điên dại biết mấy, khi Bạn tìm cái gì ngoài Chúa Giêsu!

Không có Chúa lại không thiệt bằng mấy mắt cả vũ trụ này sao!

Chúa Giêsu là tất cả

Không có Chúa Giêsu, đời có làm được gì cho ta?

Sống mà không có Chúa Giêsu, là tất cả một hỏa ngục thâm.

Ở với Chúa Giêsu là một thiên đàng êm thú.

Có Chúa Giêsu ở với, không thù nào làm gì nổi Bạn.

Được Chúa Giêsu là được kho tàng vô giá, – hay đúng hơn – một báu vật thắng vượt trên mọi báu vật.

Mắt Chúa Giêsu là mắt tất cả, mắt nhiều hơn mắt trót vũ trụ.

Sống mà không có Chúa Giêsu, không còn thứ nghèo nào bằng.

¹² Gioan XI, 18

Được sống với Chúa Giêsu, không phú quý nào sánh kịp.

Nghệ thuật yêu

Biết sống với Chúa Giêsu: đó là tất cả một nghệ thuật cao quý.

Biết giữ lấy Chúa Giêsu: đó là tất cả một khoa học lớn lao.

Ai khiêm tốn và bình an, thế nào cũng được Chúa Giêsu ở với.

Hãy cứ sốt sắng an tĩnh, tất Chúa Giêsu sẽ ở trong Bạn.

Nếu còn muốn đan díu với ngoại vật, đó là Bạn đuổi Chúa Giêsu đi và mất ơn Ngài.

Đã đuổi Chúa và đã mất Chúa, Bạn sẽ đến với ai, sẽ chọn ai làm Bạn?

Sống mà không có Bạn đó là một cái khổ. Nhưng nếu Chúa Giêsu không phải là người Bạn trên hết, sẽ buồn sầu và lẻ loi biết mấy!

Nếu Bạn đặt trót tin tưởng và vui mừng vào ai khác, đó là Bạn đã làm một việc khờ dại hết chỗ nói.

Thà chịu cả vũ trụ phản kháng, còn hơn mất lòng Chúa Giêsu.

Trong những người thân yêu của Bạn, Chúa Giêsu phải được suy tôn độc nhất và đặc biệt.

Yêu mọi người, phải yêu vì Chúa Giêsu. Nhưng yêu Chúa Giêsu, phải yêu vì chính bản thân Ngài.

Một mình Chúa Giêsu phải được yêu đặc biệt, vì trong các người yêu, chỉ có Ngài là trung tín và hảo tâm nhất.

Vì Chúa và trong Chúa, Bạn hãy yêu cả người thân lẫn người ghét Bạn, và hãy cầu nguyện cho hết thầy, để hết thầy nhìn biết và yêu mến Chúa.

Bạn đừng ham được ca tụng và yêu quý hơn người, vì cái đó là đặc quyền của Thiên Chúa, ngoài ra không ai sánh được với Chúa.

Đừng mong chiếm lòng một người nào và cũng đừng để ai chiếm lòng Bạn, nhưng hãy mong Chúa Giêsu ở trong Bạn và ở trong mọi người thiện tâm.

Bạn hãy giữ tâm hồn thông dong và trong trắng, không dính líu một tạo vật nào.

Muốn được thông dong và ném thử Chúa dịu ngọt chừng nào, cần phải thoát ly tất cả và hiến dâng Chúa một tâm hồn tinh bạch.

Với ơn Chúa

Nhưng thực ra, không có ơn Chúa giúp và hướng dẫn, Bạn sẽ không đạt được điều đó. Ôn Chúa sẽ làm cho Bạn thoát ly tất cả và thông dong kết chặt với một mình Chúa.

Khi ơn Chúa xuống trên ai, người đó làm được mọi cái.

Nhưng khi ơn Chúa rút lui, người ấy sẽ trở nên túng nghèo, yếu đuối và có thể nói là đã trở nên môi ngon của đau khổ.

Trong tình trạng đó, không nên nản chí và thất vọng, nhưng phải vững tâm theo ý Chúa và chịu vì danh Chúa Giêsu Kitô tất cả mọi cái xảy đến. Vì mùa đông qua, mùa hạ sẽ tới; hết đêm phải có ngày, sau giông tố thế nào cũng thanh bình.

SUY NIỆM

Sống mà không có được một người bạn thân để thổ lộ tâm tình, để chia vui sẻ sầu, đó là cái sống khổ.

Nhưng ngoài Chúa Giêsu: ai sẽ làm người bạn tâm phúc đó? Trong các bạn hữu, Chúa Giêsu là người bạn trung tín, thân mật và đáng tin nhiệm nhất.

Tìm an ủi và bình an: hãy tìm trong Chúa. Hãy thổ lộ tâm tình, nhỏ to với Chúa. Đừng chán nản khi xem chừng Chúa chán ta: đó là công hiệu tất nhiên của tình yêu, và cũng là dịp Chúa thử đức tin trung của ta.

Hãy yêu Chúa và yêu những cái Chúa yêu, ghét dơ những cái Chúa ghét.

Hãy yêu vất vả, si nhục, đau khổ... vì Chúa đã yêu nó, và hãy ghét tiếng trọng lời khen của người đời, vì Chúa cũng đã ghét nó.

Lạy Chúa cứu chuộc con! Xin Chúa hãy là đối tượng tuyệt đối của lòng con. Xin làm cho con sống bằng tinh thần Chúa, theo gương Chúa, trung thành với ơn Chúa, tùng phục lệnh Chúa. Con quyết chí sống cho Chúa, vì Chúa và trong Chúa để bắt đầu ở đời này công việc con mong làm trên trời, là được Chúa và yêu mến Chúa đời đời.

Chương 9

ĐỌA ĐÀY

Luyện tình yêu

Được Chúa an ủi mà khinh những an ủi của đời, cái đó chả có gì khó.

Nhưng bỏ qua được cả an ủi của người đời, lẫn an ủi của Chúa và vui chịu đọa đày trong tâm hồn vì vinh danh Chúa, mà không thắc mắc, không xét mình đáng hay không đáng; thế mới thực lớn lao và đáng kể.

Bạn vui sướng và sốt sắng khi có ơn Chúa giúp; cái đó có gì mà đáng công: thường ai cũng mong được những lúc như vậy.

Được ơn Chúa nâng đỡ, bao giờ tiến bộ cũng dễ dàng.

Được Đấng Toàn năng bang trợ và Vị Hướng lộ tối cao dẫn đường. Lúc đó ta không cảm thấy nặng nhọc, có lạ gì!

Ta thích đi tìm an ủi, và khó lòng khi phải tự thoát.

Sở dĩ Thánh Tử đạo Laurent đã cùng Đấng Giám mục toàn thắng được thế tục, là vì ngài đã khinh tất cả thú vui giả trá của đời, và – vì lòng mến Chúa Kitô – Ngài đã nhẫn nại chịu xa lìa Đức Giáo hoàng Sixtô mà Ngài tha thiết mến yêu.

Do đó, nhờ lòng mến Đấng Tạo thành, Ngài đã thắng được lòng yêu tạo vật và chuộng đẹp ý Chúa hơn yên ủi của người đời. Còn Bạn – vì lòng mến Chúa – Bạn hãy tập xa cách người Bạn thân yêu nhất và thiết cốt nhất của Bạn.

Và đừng ảo não khi bị một người bạn ruồng bỏ. Bạn nên biết, một ngày kia, hết mọi người sẽ từ biệt nhau.

Cần phải chiến đấu những trận lâu lắt và gay go đã, rồi mới thắng trọn được mình và hướng định trót tình yêu về Chúa.

Nếu ta quá tin tưởng ở mình, ta sẽ dễ đi tìm an ủi của người đời. Nhưng người mến Chúa Kitô thật và cố gắng tu luyện nhân đức, sẽ không thềm những thú yên ủi ấy, cũng không thiết những khoái sảng giác quan, nhưng họ chỉ ưa chuộng những thử thách nặng nề, những công việc vất vả vì lòng mến Chúa Giêsu.

Hình phạt kiêu ngạo

Nếu được Chúa ban ơn yên ủi thiêng liêng, Bạn hãy lĩnh nhận và tạ ơn Chúa. Nhưng phải coi đây là ơn Chúa chứ không phải công Bạn.

Đừng lấy đó mà tự cao tự đại, cũng đừng quá vui vẻ hoặc hãnh diện vô ích. Nhưng hãy nhận đó mà tự hạ, mà dè dặt và cẩn thận hơn, vì yên ủi sẽ qua đi mà cám dỗ sẽ tiến đến.

Nếu Chúa cất yên ủi đi, Bạn cũng đừng vội nản. Nhưng hãy khiêm tốn và nhẫn nại chờ Chúa trở lại, vì Chúa có thể lại ban cho ta ơn yên ủi dồi dào hơn.

Cái đó không mới lạ gì đối với những ai đã có đôi chút kinh nghiệm về đường nẻo Chúa. Các bậc đại thánh và các tiên tri xưa cũng đã từng trải những thăng trầm ấy.

Thánh vương David lúc được ơn Chúa, Ngài nói: “Lúc tôi được sung túc tôi nói thực: muôn đời không ai nao núng nổi tôi”.

Nhưng lúc ơn Chúa qua đi, cảm kích ngài nói tiếp: “Chúa đã quay đi và tôi bị xao xuyên”.

Thế rồi giữa cơn xao xuyên, không thất đảm, ngài khẩn khoản cầu xin và thưa Chúa: “Lạy Chúa! con sẽ kêu tới Chúa, con sẽ cầu nguyện Chúa Trời con.

Sau hết, được toại nguyện, Ngài minh chứng: “Chúa đã nghe lời tôi, Ngài đã thương và ra tay bênh hộ tôi”.¹³

Nhưng Chúa đã bênh hộ cách nào? Thánh vương David nói: “Chúa đã đổi sầu làm vui cho tôi đầy tràn khoái lạc”.

Nếu với các vị đại thánh Chúa đã xử thế, thì – yếu đuối và túng nghèo như ta – đừng vội nản khi thấy mình lúc được sốt sắng, lúc lại khô khan. Vì ơn Chúa đến trong ta hay từ bỏ ta, cái đó là quyền Chúa.

Do đó, thánh Job nói: “Vừa tảng sáng Chúa đến thăm người; rồi Chúa lại thử thách người”.¹⁴

Tôi sẽ trông cậy vào ai? Sẽ tín nhiệm ở ai? Mà không trông cậy và tín nhiệm ở lượng đại từ bi Chúa và chờ đợi ơn Chúa đến trong tôi?

Dầu sống bên những con người đạo đức, những tu sĩ thánh thiện, những bạn tín trung; dầu tôi đọc sách Thánh và những sách đạo đức; dầu tôi nghe vịnh ca và điệu

¹³ Jbid. 11

¹⁴ Job. 7, 13

nhạc thánh thót, tất cả những cái đó chả ích gì cho tôi, và tôi cũng chẳng cảm thấy hứng thú gì, khi ơn Chúa bỏ tôi và để tôi trong tình trạng túng thiếu.

Lúc đó phương thuốc linh diệu nhất là nhẫn nại và tự xả thân hoàn toàn trong thần ý Chúa.

Tiến tới trọn hảo

Tôi chưa thấy ai đạo đức và trọn hảo mấy, mà không có lúc phải Chúa rút ơn và kém lòng sốt sắng!

Không vị thánh nào được Chúa nâng lên và soi sáng, mà trước sau không có phải chịu cám dỗ.

Ai chưa chịu thử một vài đau khổ vì Chúa, người ấy không đáng Chúa ban ơn chiêm ngưỡng cao siêu.

Vì thường cám dỗ hiện tại là điềm báo trước một an ủi đang đến, mà an ủi ấy chỉ ai đã chịu cám dỗ thử thách mới đáng được.

Lời Chúa phán: “Ai thắng trận, Ta sẽ cho ăn quả cây trường sinh”¹⁵

Sở dĩ, Chúa ban xuống an ủi là cốt để người ta cứng cáp hơn mà chịu thử thách. Nhưng an ủi qua cám dỗ lại tiếp đến để người ta khỏi tự hào vì điều thiện.

Ma quỷ nó không ngủ và xát thịt cũng chưa chết đâu. Vậy Bạn hãy sẵn sàng luôn để chiến đấu, vì tả hữu Bạn đều có địch thù, những địch thù không bao giờ ngừng tay chiến.

SUY NIỆM

Người ta đến với Chúa bằng đức Tin chứ không bằng ngữ quan. Mà đức Tin làm một cái gì linh thiêng và khô khăng, vì thế mà – không lạ gì – có lúc ta khôn khan ấy nấy, lúc lại được vui mừng, an ủi.

Điềm quan hệ ở đây là biết nhận an ủi cho khiêm tốn và chịu ấy nấy cho can trường.

Đau khổ chính là lò lửa luyện linh hồn ta cho sạch gì ghét. Ta đáng được Chúa nhiều hay ít, là tùy theo thái độ của ta trước đau khổ.

¹⁵ Apoc. 12, 7

Lạy Chúa! Hạnh phúc người chỉ thấy thỏa mãn và hạnh phúc trong Chúa. Nhưng hạnh phúc hơn, người không được Chúa an ủi... mà vẫn không kém lòng trung thành với Chúa! Xin Chúa giúp con thực hiện được như thế để đẹp lòng Chúa.

Chương 10

BIẾT ƠN CHÚA

Thú siêu việt

Bạn sinh ra để làm việc, sao Bạn lại tìm an nghỉ?

Hãy sẵn sàng để chịu đựng hơn là để được an ủi, để vất vả khổ giá hơn là để được vui hưởng.

Nếu có thể được an ủi và khoái lạc thiêng liêng mãi, thì người đời ai lại không muốn?

Vì yên ủi thiêng liêng thắng vượt trên khoái lạc thế trần và thú vui nhục dục.

Tất cả thú vui thế tục không phù phiếm thì cũng bị hỏng, chỉ có thú vui thiêng liêng là êm dịu và thanh tao, nó là con đẻ của nhân đức và do chính tay Chúa ban xuống cho linh hồn trong sạch.

Nhưng những ơn an ủi thần diệu ấy không phải cứ muốn là được hưởng mãi đâu, vì thời gian của cảm dỗ không còn xa lắm.

Những chương ngại

Trở lực lớn nhất làm ta không được Chúa đến thăm viếng, là tinh thần tự do giả dối và tính quá tự tín.

Ơn yên ủi Chúa ban là một hồng ân lớn lao, nhưng người ta đã sơ khoáng; nhận ơn mà không biết cảm ơn và qui hướng tất cả về Chúa.

Sở dĩ ta không được hồng phúc của ân sủng chảy tràn xuống trên lòng ta, là vì – quá tệ bạc với Chúa tể muôn ân – ta đã không qui hồi tất cả về căn nguyên của nó.

Ai biết ơn sẽ được thêm ơn mới. Người kiêu hãnh sẽ bị Chúa cất ơn quen ban cho người khiêm tốn.

Những phương thế

Tôi không ưa thứ yên ủi nó làm mất lòng sám hối. Tôi cũng không thêm cái thứ chiêm nghiệm nó đưa đến kiêu kỳ.

Không phải bất cứ cái gì cao siêu cũng thánh, cái gì êm dịu cũng tốt, cái gì người ta ao ước cũng trong sạch, cái gì quý cũng đẹp lòng Chúa cả đâu.

Tôi sẵn sàng đón nhận ân sủng nào giúp tôi khiêm tốn và dè dặt hơn, sẵn sàng để tự xả hơn.

Ai đã nếm thử cái sướng khi được và cái khổ khi mất ơn Chúa, người ấy không khi nào dám nhận một cái gì hay cho mình mà chỉ thú nhận tình trạng túng nghèo và đơn bạc của mình.

“Của Chúa hãy trả cho Chúa”¹⁶ của mình hãy nhận lấy cho mình: nghĩa là hãy cảm ơn Chúa vì ơn đã được, và hãy thú nhận lầm lỗi và những hình phạt đáng chịu vì tội.

“Hãy ngồi chỗ cuối rớt”¹⁷ rồi Bạn sẽ được nâng lên chỗ cao nhất, vì không có chỗ thấp làm gì có chỗ cao.

Những bậc trước con mắt Chúa là đại thánh, lại cho mình là thấp bé nhất và càng được cao vinh, các Ngài tự hạ.

Đầy chân lý là thiên vinh, các ngài không màng gì hư vinh thế tục.

Tựa vững và níu chặt lấy Chúa, họ không thể kiêu hãnh được.

Người biết qui hướng mọi cái hay mình được về Chúa, không tìm vinh danh ở người khác mà chỉ tìm trong Chúa. Điều họ mong ước hơn hết và cũng là chuẩn đích của họ, là sao cho Chúa được chúc tụng họ và trong các thánh.

Hãy biết ơn vì những ơn nhỏ, Bạn sẽ đáng được ơn lớn.

Cái bé mọn nhất, Bạn hãy cho là lớn lao nhất; cái tầm thường nhất, Bạn hãy cho là một hồng ân vĩ đại.

Cứ xét giá trị người ban thì có chi là bé mọn, là tầm thường, vì trong Thiên Chúa cao cả không có gì là nhỏ bé cả!

¹⁶ Matth XXII, 21

¹⁷ Luc XVI, 10

Dầu Chúa phạt, Chúa đánh, Bạn cũng hãy tạ ơn Chúa; vì không có gì Chúa để xây đến mà không cốt mưu phần rỗi cho ta.

Muốn giữ ơn Chúa, phải biết ơn khi Chúa ban và nhẫn nại khi Chúa cất lấy. Phải cầu xin Chúa ban lại cho và cẩn phòng để khỏi mất.

SUY NIỆM

Đừng bao giờ tự hào vì ơn Chúa. Lời thánh Phaolô: “Bạn được gì mà không được bởi Chúa. Nếu được bởi Chúa lại sao tự hào như thể của mình”.

Ơn Chúa ban thường để phụ lực cho tính yếu hèn của ta, do lòng tốt Chúa và bao giờ cũng vượt công ta.

Chương 11

ÍT NGƯỜI MẾN THÁNH GIÁ

Ít người mến thật

Giờ đây rất có nhiều người muốn lên thiên đàng với Chúa Giêsu, nhưng rất ít người vác khổ giá với Chúa.

Nhiều người mong được yên ủi, nhưng ít người thích chịu đau khổ.

Nhiều người muốn ngồi ăn với Chúa, nhưng ít người muốn bắt chước đức kỵ thực của Chúa.

Ai cũng muốn vui hưởng với Chúa mà ít người chịu khó vì Chúa.

Nhiều người theo Chúa đến lúc bẻ bánh, nhưng ít ai chịu được nhục nhã của Thánh giá.

Nhiều người mến Chúa bao lâu không gặp trái ý.

Nhiều người ca tụng Chúa khi được Chúa ban yên ủi.

Nhưng nếu Chúa lánh đi và bỏ họ một tí, là y như họ phàn nàn hay nản chí luôn.

Mến trong đau khổ

Trái lại người mến Chúa Giêsu vì Chúa Giêsu, không phải vì yên ủi riêng, họ chúc tụng Chúa trong lúc tâm hồn bị buồn sầu, khổ não cũng như khi được yên ủi lớn lao.

Cho dầu ý Chúa không muốn ban yên ủi cho, họ cũng không vì đó mà thôi chúc tụng và cảm đội ơn Chúa.

Ôi tình yêu Chúa Giêsu, tình yêu trong sạch không pha vụ lợi và tự ái, thứ tình yêu ấy mãnh liệt chừng nào?

Những ai chỉ luôn luôn đi tìm yên ủi, có khác chi bọn làm mướn.

Họ đã không yêu mình họ hơn mến Chúa Giêsu là gì? Vì họ đã luôn luôn nghĩ đến cái hay cái lợi cho họ.

Dễ tìm đâu được người mến Chúa Giêsu một cách vô vị lợi!

Tự thoát ly

Chả dễ tìm đâu được một người có đủ tinh thần để thoát ly mọi cái.

Ai tìm đâu được người có tinh thần khó khăn thực, người không đan díu gì với tạo vật!

Con người hiếm có ấy phải tìm xa xăm và ở tận cùng trái đất mới gặp được. Dầu ai bỏ thí hết của mình có, cũng chưa có gì đáng kể.¹⁸

Dầu ai hãm mình đến cực khổ cũng chưa ăn thua gì. Dầu thông thạo hết mọi khoa học, cũng vẫn còn xa lắm.

Dầu có nhân đức tuyệt vời sốt sắng nồng nhiệt, cũng vẫn kể chưa đủ những cái phải có, vẫn còn thiếu một cái cần thiết nhất.

Cái gì đó? – Thoát ly mọi cái rồi còn phải thoát ly chính mình, phải ra ngoài bản ngã, giữ sạch mọi cái gì là tự ái.

Và dầu đã chu toàn nhiệm vụ, người đó vẫn cho là mình chưa làm được gì.

¹⁸ Prov XXXI, 10; Cant VIII, 7

Họ không thiết gì những cái người đời cho là to tát, nhưng chỉ thành thực coi mình như tôi tớ vô ích theo lời Đấng Chân lý: “Sau khi hoàn tất những việc Bè trên truyền, Bạn hãy nói: tôi là đầy tớ vô ích”.¹⁹

Có thể mới kể được là khó khăn thực, có tinh thần thoát ly thực. Và có thể nói được như thánh vương David: “Tôi cô lập và bị đọa đầy”.²⁰

Không ai giàu có hơn, thế lực hơn và tự do hơn người biết thoát ly tất cả, thoát ly chính mình và tự đặt mình xuống chỗ rớt hết.

SUY NIỆM

Phải mến yêu Chúa vì chính Chúa chứ đừng mến vì cái thú được khi phụng sự Chúa: thứ lòng mến đó không có giá trị gì!

Ai còn tìm tự tóa trong bất cứ một cái gì phải kể là người chưa biết mến.

Chúa Giêsu đã không tìm tự thỏa một tí gì, trái lại, Ngài đã tự thoát và chịu đựng đến cùng, chịu cả Đức Chúa Cha từ rẫy.

Ta hãy noi gương Chúa Giêsu để thực hiện tinh thần tự thoát đó.

Lạy Chúa! Con đã hiểu tinh thần tự thoát Chúa đòi một người giáo hữu phải có, nhưng con hoàn toàn bất lực để thực hiện nó.

Xin Chúa giúp con tự thoát cho mình để sống luôn cho Chúa.

Chương 12

ĐƯỜNG THÁNH GIÁ

Đường giải thoát

Bao người chói tai khi nghe: “Hãy bỏ mình, vác khổ giá mình và theo Chúa Giêsu”.²¹

Nhưng ngày tận thế còn chói tai biết mấy khi nghe: “Hãy đi khỏi mặt ta, đồ bất lương, hãy vào lửa muôn đời”.²²

¹⁹ Luc XVII, 10

²⁰ Ps XXIV, 16

²¹ Luc IX, 23; Joan VI, 61

²² Matt XXV, 41

Ai ngày nay thành tâm nghe theo huấn từ của Thánh giá, ngày đó sẽ khỏi phải nghe án phạt muôn đời ấy.

“Thánh Giá này sẽ hiện ra trên trời khi Chúa đến đoán xử muôn dân”.²³

Lúc đó những tội trung của Thánh giá, những người trót đời đã sống cái sống của Chúa đóng đinh, sẽ đầy tin tưởng tiến lại gần Chúa Giêsu, quan xét của họ.

Mãnh lực của Thánh Giá

Phải có thánh giá mới được vào nước trời; thế sao Bạn ngại vác?

Thánh giá là phần rỗi, Thánh giá là sinh mệnh, Thánh giá là thuẫn che khỏi tay thù.

Thánh giá là nguồn êm dịu trên trời, là sức mạnh của tâm hồn, vui mừng của lý trí.

Nhân đức hoàn hảo và thánh thiện tốt bậc cũng do ở thánh giá.

Không có phần rỗi linh hồn, không có hy vọng sống đời đời mà không do ở Thánh giá.

Hãy vác thánh giá và đi theo Chúa Giêsu Bạn sẽ được sống đời đời.

Chúa đã vác thánh giá đi trước Bạn, đã chết trên thánh giá vì Bạn, để Bạn cũng mang lấy thánh giá và ao ước chết trên thánh giá.

Vì “có chết với Chúa, Bạn sẽ sống lại với Chúa”.²⁴

Nếu Bạn đã đồng khổ, tất cũng sẽ đồng vinh với Chúa.

Con đường duy nhất

Bạn xem mọi cái phải giải quyết trong thánh giá, và chỉ có chết đi mới giải quyết được mọi cái.

Và không còn đường nào đưa đến sống và bình an thật cho tâm hồn, ngoài đường thánh giá và hãm mình liên li.

Dầu đi đâu, dầu tìm được mọi thỏa thích trên dưới, Bạn vẫn không gặp đâu được đường nào cao trọng và vững chắc hơn đường thánh giá.

²³ Matt XXIX, 20

²⁴ Rom VI, 8

Dầu Bạn xếp đặt và quy định mọi cái cho đẹp mắt vừa lòng – muốn hay không muốn Bạn chỉ thấy cần phải chịu khổ luôn và như thế là luôn luôn Bạn sẽ gặp thánh giá.

Hoặc Bạn sẽ cảm thấy đau khổ ngoài thân xác, hoặc chịu trong tâm hồn.

Có lúc Bạn phải Chúa ruồng bỏ, có lúc phải người đời hành xịch. Ngoài ra, thường chính thân Bạn lại nên ách nặng cho Bạn.

Như thế không có phương thuốc nào cứu thoát, không có gì yên ủi được Bạn.

Trái lại Bạn còn phải chịu bao lâu Chúa muốn.

Vì Chúa muốn Bạn tập quen chịu đau khổ mà không cần yên ủi, từng phục Chúa cho hoàn toàn, và nhờ phương thuốc đau khổ để khiêm tốn hơn.

Không ai cảm thông được khổ nạn Chúa Giêsu thấm thía bằng người đã chịu đôi chút khổ giống như Chúa.

Thánh giá đã dựng sẵn và đang đón Bạn khắp nơi.

Đi đâu Bạn cũng chẳng trốn tránh được. Ở đâu Bạn cũng vẫn đeo đẳng thân xác Bạn và sẽ gặp mình Bạn luôn.

Bạn tiến lên hay lùi lại. Bạn ra ngoài hay vào trong bản ngã, ở đâu Bạn cũng vẫn gặp thánh giá.

Và ở đâu Bạn cũng cần phải nhẫn nhục lắm, nếu Bạn muốn hưởng an bình trong tâm hồn và đáng triều thiên bất hủ.

Lợi dụng đau khổ

Nếu Bạn vui lòng vác Thánh giá, Thánh giá sẽ nâng đỡ Bạn và đưa tới đích mong đợi, ở đó sẽ không còn đau khổ như ở đời này.

Nếu Bạn vác miễn cưỡng, Bạn sẽ làm cho Thánh giá thêm nặng và trở thành một ách đè trên Bạn, mà dầu sao Bạn vẫn cứ phải vác.

Nếu Bạn bỏ Thánh giá này, nhất định Bạn sẽ gặp Thánh giá khác, có khi lại nặng hơn.

Cái người đời chưa ai thoát nổi, Bạn tưởng Bạn thoát thế nào?

Bình sinh, có thánh nhân nào đã thoát được đau khổ, trốn được thánh giá đâu.

Chính Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng ta, trót đời có giờ nào không phải chịu đau khổ giằn vặt đâu.

Ngài nói: “Chúa Kitô phải chịu đau khổ, phải sống lại giữa người chết và có thể mới vào được nơi vinh hiển”.²⁵

Thế sao Bạn còn đi tìm một đường khác đường vua trời đã đi, tức đường Thánh giá?

Trót đời Chúa Giêsu Kitô chỉ là thánh giá và tử đạo, mà Bạn lại đi tìm an nghỉ và vui sướng sao?

Bạn nhầm, nhầm khốn nạn! Nếu Bạn đi tìm cái gì ngoài đau khổ của địa vị Bạn, vì trót đời sống nhân loại tràn ngập đau khổ và rải rắc thánh giá.

Và càng tiến sâu trong đường thiêng liêng thường càng gặp thánh giá nặng. Vì lòng mến Chúa làm cho đời lưu lạc này thêm đau khổ.

Hứng khởi trong Thánh Giá

Thế nhưng – dầu đau khổ đến đâu – người ta vẫn được yên ủi dễ chịu, khi cảm thấy nhờ vui chịu thánh giá mà mình được thêm công nhần nhục.

Vì khi chịu cho vui lòng, tất cả sức nặng của đau khổ sẽ trở thành nguồn hy vọng: sẽ được Chúa yên ủi.

Và thân xác càng bị đau khổ giằn vặt, tinh thần càng mãnh liệt vì có ơn Chúa trợ giúp bên trong.

Thậm chí có lúc người ta cảm thấy hăng hái muốn chịu khó để nên giống Chúa Giêsu đóng đanh, đến nỗi họ không muốn sống mà không chịu đau khổ, trái ý. Vì họ tin chắc càng chịu cho nhiều đau khổ và những đau khổ lớn lao vì lòng mến, càng đẹp lòng Chúa hơn.

Cái đó không phải là kết quả của nhân đức người ta, nhưng là của ơn Chúa Giêsu Kitô. Chỉ có ơn Chúa mới hành động được đặc lực trên thân xác yếu hèn, làm cho nó vui nhận và tha thiết yêu quý cái mà tự nhiên bao giờ nó cũng ghét và trốn thoát.

Tự nhiên người ta không thích vác Thánh giá, yêu Thánh giá, làm khổ thân xác, bắt nó tùy phục, trốn danh vọng, vui chịu sỉ nhục, tự khinh và mong được người

²⁵ Luc XXIV, 46

khinh, vui chịu những phản kháng, thua thiệt, không mong gì may mắn thành đạt ở đời.

Riêng sức Bạn, Bạn không thể làm nổi một trong những cái đó.

Nhưng nếu Bạn tín nhiệm vào Chúa, Bạn sẽ được ơn trên bang hộ, và trần tục cũng như thân xác sẽ phải tùng phục quyền Bạn.

Đến qui hỏa ngục, đại thù của Bạn, Bạn cũng không sợ, một khi Bạn có đức Tin và dấu Thánh giá Chúa Kitô làm vũ khí.

Thái độ chúng ta

Vậy hãy sẵn sàng như một tôi trung Chúa Kitô, can trường vác lấy Thánh giá của Chúa đã chịu đóng đinh vì yêu Bạn.

Hãy chuẩn bị để chịu trần nghìn trái ý và chướng ngại trong trót đời sống ô trọc này, vì đó là số mệnh của Bạn, dầu Bạn đi đâu, ẩn đâu Bạn cũng vẫn không thoát nổi.

Cái phải đến, bao giờ nó cũng đến, và chỉ có một phương pháp để thoát ly phiền muộn và đau khổ là nhẫn nhục chịu đựng.

Muốn nên Bạn thiết Chúa muốn dự phần vinh hiển của Chúa, Bạn hãy vui lòng uống chén đắng của Chúa.

Tất cả những an ủi Bạn hãy phó mặc quyền Chúa phân định.

Bạn, Bạn hãy sẵn sàng chịu mọi thứ khổ nhục và hãy coi đó là những yên ủi lớn lao nhất. “Vì những đau khổ đời này, – dầu một mình Bạn chịu được tất cả – cũng không cân xứng với danh dự ta sẽ được hưởng sau này”.²⁶

Khi Bạn tới được trình độ lấy đau khổ làm êm dịu và sung sướng khi chịu vì lòng mến Chúa Kitô, lúc đó Bạn hãy cho mình là hạnh phúc vì Bạn đã gặp được thiên đàng dưới đất.

Nhưng bao lâu Bạn còn lấy đau khổ làm nặng nhọc và tìm thoát Bạn sẽ phải khổ cực. Vì đau khổ mà Bạn trốn, sẽ theo Bạn khắp nơi.

Nếu Bạn sẵn sàng làm cái Bạn phải làm, nghĩa là sẵn sàng chịu đau khổ và chịu chết Bạn sẽ chóng được dễ chịu và bình an.

²⁶ Rom VIII, 18

Dầu được lên tầng trời thứ ba như thánh Phaolô, cũng không vì đó mà Bạn được đảm bảo khỏi phải chịu trái ý.

Lời Chúa Giêsu: “Ta, Ta sẽ tỏ cho người biết, người còn phải chịu muôn vàn cơ cực vì danh Ta”.²⁷

Bạn còn phải đau khổ, nếu Bạn muốn mến Chúa Giêsu và bền gan phụng sự Ngài.

Ước chi bạn chịu được đôi chút vì danh Chúa Giêsu! Như thế vinh dự cho Bạn biết mấy! Vui mừng cho các thánh biết mấy. Vì ai cũng ca tụng đức nhẫn nhục nhưng rất ít người muốn nhẫn nhục.

Bạn phải thành tâm chịu đôi chút vì Chúa Kitô trong khi bao người khác đã chịu những nặng nhọc vì trần tục.

Công hiệu của Thánh Giá

Bạn hãy tin chắc đời sống của Bạn chỉ là một cái chết liên li. Mà càng chết cho mình càng bắt đầu sống cho Chúa.

Bạn không đáng hiểu những mâu nhiệm trên trời, nếu Bạn không sẵn sàng chịu đựng những chướng ngại vì Chúa Kitô.

Trên đời không có gì đẹp lòng Chúa, không có gì cứu rỗi được Bạn bằng vui chịu vì Chúa Kitô.

Và nếu được chọn, Bạn hãy chọn chịu khổ vì Chúa Kitô hơn là được ơn Ngài an ủi, vì có thể Bạn mới nên giống Chúa Kitô và hết với các thánh hơn.

Vì công nghiệp ta cũng như trình độ tiến đức của ta không hề tại được nhiều vui mừng và an ủi, nhưng hề tại can trường chịu đựng những bế tắc gay go, những thống khổ nặng nề.

Kết luận

Giả sử có phương pháp nào tốt hảo và thuận lợi cho phần rỗi người ta hơn phương pháp đau khổ, hẳn Chúa Kitô đã nói và làm gương dạy ta.

Vì Chúa công khai khuyên giục các môn đệ đang theo Chúa và tất cả những ai muốn theo Chúa phải vác Thánh giá. Ngài nói: Ai muốn theo Ta người ấy phải bỏ mình vác Thánh giá mình mà theo”.²⁸

²⁷ Act I, 16

²⁸ Matt XVI, 24

Vậy đã đọc và xét trước sau, ta có thể kết luận: “Ta phải chịu nhiều đau khổ mới vào được nước Đức Chúa Trời”.²⁹

SUY NIỆM

Đau khổ đời này chịu cho thánh thiện, là một bảo đảm vững chắc để khỏi phải chịu đau khổ đời sau, vì đau khổ là một cách đền bù đặc lực nhất.

Đau khổ lại là triệu chứng một ơn tiền định của người được Chúa chọn. Vì – theo thánh Phaolô – chính đau khổ làm cho ta nên giống Chúa Giêsu hơn hết.

Nếu ta hiểu thấu đáo những hiệu lực của đau khổ, nếu ta suy đến ngọn lửa hỏa ngục và hạnh phúc thiên đàng, ta sẽ không ngại chịu đau khổ, trái lại ta sẽ thấy đau khổ là yên ủi, là hạnh phúc.

Lạy Chúa! Chúa đã biết tự nhiên ai cũng sợ và xa lánh đau khổ, mặc dầu đã biết: Chúa đã cứu con bằng đau khổ và con không thể rời linh hồn nếu không đi qua núi Cavariô. Xin ban cho con ơn sức mạnh, nhẫn nhục và can đảm để chịu đựng những đau khổ của địa vị con.

Lạy Đức Mẹ! Xưa Đức Mẹ đã đứng dưới chân Thánh giá Chúa Giêsu để lĩnh nhận mọi đau khổ của Chúa, xin Mẹ giúp con kết hiệp những đau khổ của con với những đau khổ của Mẹ.

²⁹ Atc XIV, 21